

1. 18. märtsil 1999 sõlmitud tähtajalise töö raamkokkuleppe, mis kehtestati nõukogu 28. juuni 1999. aasta direktiiviga 1999/70/EÜ, milles käsitletakse Euroopa Ametiühingute Konföderatsiooni (ETUC), Euroopa Tööstuse ja Töandjate Konföderatsioonide Liidu (UNICE) ja Euroopa Riigisalusega Ettevõtete Keskuse (CEEP) sõlmitud raamkokkulepet tähtajalise töö kohta, klausli 8 lõiget 3 tuleb tõlgendada nii, et sellega ei ole vastuolus niisugune õigusnorm nagu põhikohtuasjas kohaldatu, millega tööhõive edendamiseks seotud põhjustel ja sõltumatult raamkokkuleppe rakendamiseks on vähendatud vanusepiiri, millest alates võib tähtajalise töölepingu sõlmida ilma piiranguteta.
2. Ühenduse õigust ja eelkõige nõukogu 27. novembri 2000. aasta direktiivi 2000/78/EÜ, millega kehtestatakse üldine raamistik võrdseks kohtlemiseks töö saamisel ja kutsealale pääsemisel, artikli 6 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus niisugune siseriiklik õigusnorm nagu käesolevas põhikohtuasjas kohaldatu, millega lubatakse ilma piiranguteta tähtajalise töölepingu sõlmimist vähemalt 52-aastaseks saanud töötajaga tingimusel, et see ei ole otseselt seotud sama tööandjaga varem sõlmitud tähtajatu töölepinguga.

Siseriiklik kohus peab tagama vanuse alusel võrdse kohtlemise üldpõhimõtte täieulatusliku rakendamise ning jätma kohaldamata iga sellega vastuolus oleva siseriikliku õigusnormi ja seda isegi juhul, kui kõnealuse direktiivi ülevõtmistähtaeg ei ole veel möödunud.

(¹) ELT C 146, 29.5.2004.

veebruari 2004. aasta otsusega esitatud eelotsusetaotlus, mis saabus Euroopa Kohtusse 23. märtsil 2004, menetluses Unicredito Italiano SpA v. Agenzia delle Entrate, Ufficio Genova, tegi Euroopa Kohus (teine koda), koosseisus: koja esimees C. W. A. Timmermans, kohtunikud C. Gulmann (ettekandja), R. Schintgen, G. Arestis ja J. Klučka; kohtujurist C. Stix-Hackl; kohtusekretär M. Ferreira, 15. detsembril 2005 otsuse, mille resolutiivosa on järgmine:

1. Esitatud küsimuste uurimisel ei ilmnenud asjaolusid, mis mõjutaksid komisjoni 11. detsembri 2001. aasta otsuse 2002/581/EÜ Itaalia poolt pankade kasuks kohaldatud riigiabi korra kohta kehtivust.
2. EÜ artikliga 87 jj, nõukogu 22. märtsi 1999. aasta määruse (EÜ) nr 659/1999, millega kehtestatakse üksikasjalikud eeskirjad EÜ asutamislepingu artikli 93 kohaldamiseks, artikliga 14 ning õiguspärase ootuse kaitse, õiguskindluse ja proportsionaalsuse põhimõtetega ei saa välistada siseriiklikku meetet, millega nõutakse abi tagastamist komisjoni otsuse alusel, mis tunnistas selle abi ühisturuga kokkusobimatuks, ning mille uurimisel samade sätete ja üldpõhimõtete valguses ei ilmnenud asjaolusid, mis mõjutaksid selle kehtivust.

(¹) ELT C 118, 30.4.2004.

EUROOPA KOHTU

(teine koda)

15. detsembri 2005. aasta otsus

kohtuasjas C-148/04 (Commissione tributaria provinciale di Genova eelotsusetaotlus): Unicredito Italiano SpA versus Agenzia delle Entrate, Ufficio Genova (¹)

(Riigiabi — Otsus 2002/581/EÜ — Pankadele antud maksusoodustused — Otsuse põhjendus — Riigiabina määratlemine — Tingimused — Kokkusobivus ühisturuga — Tingimused — EÜ artikli 87 lõike 3 punktid b ja c — Üleeuroopalist huvi pakkuv tähtis projekt — Teatava tegevuse arendamine — Varem antud maksusoodustused — Abi tagasinõudmine — Õiguspärase ootuse kaitse põhimõte — Õiguskindluse põhimõte — Proportsionaalsuse põhimõte)

(2006/C 36/19)

(Kohtumenetluse keel: itaalia)

Kohtuasjas C-148/04, mille esemeks on EÜ artikli 234 alusel Commissione tributaria provinciale di Genova Itaalia 11.

EUROOPA KOHTU

(teine koda)

27. oktoobri 2005. aasta otsus

liidetud kohtuasjades C-187/04 ja C-188/04: Euroopa Ühenduste Komisjon versus Itaalia Vabariik (¹)

(Liikmesriigi kohustuste rikkumine — Direktiiv 93/37/EMÜ — Riiklikud ehitustöölepingud — Kontsessioonileping avalike tööde teostamiseks — Reklaamieskirjad)

(2006/C 36/20)

(Kohtumenetluse keel: itaalia)

Liidetud kohtuasjades C-187/04 ja C-188/04: Euroopa Ühenduste Komisjon (esindaja K. Wiedner, advokaat G. Bambara) v. Itaalia Vabariik (esindaja I. M. Braguglia, advokaat M. Fiorilli), mille esemeks on EÜ artikli 226 alusel 22. aprillil 2004 esitatud liikmesriigi kohustuste rikkumise hagi, tegi Euroopa Kohus (teine koda), koosseisus: koja esimees C. W. A. Timmermans, kohtunikud J. Makarczyk (ettekandja), R. Silva de Lapuerta, P. Kūris ja K. Klučka; kohtujurist D. Ruiz-Jarabo Colomer, kohtusekretär R. Grass, 27. oktoobril 2005 otsuse, mille resolutiivosa on järgmine:

1. Kuna avalikõiguslik asutus ANAS SpA sõlmis Valtrampia ja Pedemontana Veneta Ovest'i maanteedehitamise ning haldamise lepingud äriühinguga Società per l'Autostrada Brescia-Verona-Vincenza-Padova pA otseste kontsessioonilepingute raames ilma hanketeadet avaldamata, kuigi selleks vajalikud tingimused ei olnud täidetud, siis on Itaalia Vabariik rikkunud nõukogu 14. juuni 1993. aasta direktiivi 93/37/EMÜ, millega kooskõlastatakse riiklike ehitustöölepingute sõlmimise kord, artikli 3 lõikest 1 ja artikli 11 lõigetest 3, 6 ja 7 tulenevaid kohustusi.

2. Mõista kohtukulud välja Itaalia Vabariigilt.

(¹) ELT C 179, 10.7.2004.
ELT C 168, 26.6.2004.

EUROOPA KOHTU

(kolmas koda)

1. detsembri 2005. aasta otsus

kohtuasjas C-213/04 (Oberster Gerichtshofi eelotsuse-
taotlus): Ewald Burtcher versus Josef Stauderer (¹)

(Kapitali liikumisvabadus — EÜ artikkel 56 — Hoonestatud maade omandamisdeklaratsioonide esitamise menetlus — Tehingu tagasiulatuv tühisus juhul, kui omandaja esitab deklaratsiooni hilinenult)

(2006/C 36/21)

(Kohtumenetluse keel: saksa)

Kohtuasjas C-213/04: Ewald Burtcher v. Josef Stauderer, mille esemeks on EÜ artikli 234 alusel Oberster Gerichtshofi (Austria) 29. aprilli 2004. aasta otsusega esitatud eelotsuse-taotlus, mis saabus Euroopa Kohtusse 19. mail 2004, tegi Euroopa Kohus (kolmas koda), koosseisus: koja esimees A. Rosas, kohtunikud J. Malenovský, J.-P. Puissochet (ettekandja), S. von Bahr ja U. Löhmus, kohtujurist F. G. Jacobs, kohtusekretär ametnik K. Sztranc, 1. detsembril 2005 otsuse, mille resolutiivosa on järgmine:

EÜ artikli 56 lõikega 1 on vastuolus niisuguse siseriikliku õigusakti kohaldamine nagu muudetud 23. septembri 1993. aasta maatehingute seadus (Vorarlberger Grundverkehrsgesetz), mille kohaselt on

käsitlev maatehing nõutud omandamisdeklaratsiooni hilinenult esitamise korral tagasiulatuvalt tühine.

(¹) ELT C 190, 24.7.2004.

EUROOPA KOHTU

(viies koda)

15. detsembri 2005. aasta otsus

kohtuasjas C-250/04: Euroopa Ühenduste Komisjon versus
Kreeka Vabariik (¹)

(Liikmesriigi kohustuste rikkumine — Direktiiv nr 2002/19/EÜ — Juurdepääs elektroonilistele sidevõrkudele ja nendega seotud vahenditele — Ettenähtud tähtaja jooksul direktiivi ülevõtmata jätmine)

(2006/C 36/22)

(Kohtumenetluse keel: kreeka)

Kohtuasjas C-250/04: Euroopa Ühenduste Komisjon (esindajad: G. Zavvos ja M. Shotter) v. Kreeka Vabariik (esindaja: N. Dafniou), mille esemeks on EÜ artikli 226 alusel 14. juunil 2004 esitatud liikmesriigi kohustuste rikkumise hagi, tegi Euroopa Kohus (viies koda), koosseisus: koja esimees J. Makarczyk, kohtunikud R. Silva de Lapuerta ja P. Kūris (ettekandja); kohtujurist A. Tizzano, kohtusekretär R. Grass, 15. detsembril 2005 otsuse, mille resolutiivosa on järgmine:

1. Kuna Kreeka Vabariik jättis vastu võtmata õigus- ja haldusnormid, mis on vajalikud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 7. märtsi 2002. aasta direktiivi 2002/19/EÜ elektroonilistele sidevõrkudele ja nendega seotud vahenditele juurdepääsu ja vastastikuse sidumise kohta (juurdepääsu käsitlev direktiiv) täitmiseks, siis on Kreeka Vabariik rikkunud sellest direktiivist tulenevaid kohustusi.

2. Mõista kohtukulud välja Kreeka Vabariigilt.

(¹) ELT C 201, 7.8.2004.